

V Afghánistánu, kde pobýval jako člen speciální jednotky SOG, byl těžce raněn. Po amputaci levé nohy našel **Miroslav Lidinský** paragolf a s ním nové výzvy, dá se říci sny:

Čekám, až zahraji ránu z odpaliště přímo do jamky

DAVID NEJEDLÝ

Praha – Málokterý zdravý člověk se může pochlubit takovým množstvím energie, jako úspěšný paragolfista **Miroslav Lidinský**.

Při prvním setkání s ním vás ani nenapadne, že českého reprezentanta omezuje nějaký hendikep, vše prozradí až procházka po hřišti v letním golfovém oblečení.

Rozhovor Deníku

Bývalý aktivní sportovec a člen speciálních vojenských jednotek na vlastní kůži ví, jaké to je, když do vašeho života náhle zasáhne zranění a změní vám ho od základů.

Právě díky osobním zkušenostem z úspěšného sportovce srší snaha co nejvíce poukázat na skutečnost, že pro hendikepované existují možnosti, jak se zapojit do aktivního života. Třeba právě při paragolfu.

Miroslave, co vyžaduje více péle, stát se elitním vojákem nebo ovládnout evropský šampionát v paragolfu?

Zcela jistě to první. Intenzivní profesní příprava trvá několik let. Pravda, na titul vítěze evropského poháru se čeká i déle a nemusí nikdy přijít, ale chyba ve hře vás stojí pouze dobré umístění. Při plnění speciálních úkolů může chyba znamenat smrt.

Kdy jste začal hrát paragolf?

Po mém úraze v roce 2008.

Co jste si obecně v té době myslel o golfu?

Musím přiznat, že nic pozitivního. Dnes si uvědomuji, že to bylo jednak z pouhé neinformovanosti a jednak z toho, co se dnes společně snažíme změnit. Z nesmyslné nálepky snobismu, kterou tento sport získal snad už před revolucí.

Pamatujete si okamžik, kdy se vám v hlavě zrodila myšlenka závodit v paragolfu?

Ano, pamatuji. Bylo to ve chvíli, kdy už jsem tužil o čem golf asi je a na internetu jsem našel informace o European Disabled Golf Tour.

O čem pro vás je paragolf?

V současné době nejen o sportovním vyžití, ale především o zodpovědnosti za členy České golfové asociace hendikepovaných, za její hráče a za rozběhlé aktivity. Také je pro mě velkou výzvou do dalších let. Stále je co zlepšovat a vymýšlet. Jsme teprve na začátku.

Jak vypadá tréninkový plán hráče paragolfu?

Zcela individuálně. Existují špičkoví zahraniční hráči s handicapem okolo nuly (*číslo vyjadřující výkonnost golfisty, čím nižší, tím lepší úroveň hráče, pozn. red.*), kteří trénují dvoutýdenně šest dní v týdnu. Hráči národního týmu se připravují pod dohledem

PREZIDENT České golfové asociace hendikepovaných a sám aktivní hráč, dokonce vicemistr Evropy Miroslav Lidinský. Foto: ČTK / Ladislav Adámek

dem osobních trenérů ve svých domovských resortech a scházíme se k reprezentačním soustředěním přibližně jednou v měsíci.

Čím se zabaví paragolfista v zimním období?

Opět golfem. Když je sníh, jsme „zalezlí“ v indoorech a pokud je zima bez sněhu, trénujeme venku mrázem. Například v roce 2012 jsme hráli na hřišti v Beřovicích 30. prosince a zase 3. ledna.

Působíte jako aktivní závodník, navíc prezident České golfové asociace hendikepovaných. Lze obě role současně zvládat?

Velmi špatně. Vzhledem k našim narůstajícím aktivitám, jako jsou například Golfové dny otevřených dveří s Českou golfovou asociací hendikepovaných pro děti, mládež, veřejnost a hendikepované a díky rozmachu projektu Golf bez bariér, je moje současná výkonnost přímo úměrná času strávenému na tréninku. Takže velmi bídná.

Jednou z vašich aktivit je program Golf bez bariér. O co se jedná a co je hlavním cílem?

Ústřední myšlenkou projektu je snaha zapojit hendikepované do sportovního i běžného života a dění, a to především v prostředí, které je jim blízké, v místě bydliště. Naše asociace v rámci projek-

tu zajišťuje důstojné podmínky pro trénink a rozvoj hendikepovaných a v neposlední řadě se snažíme o změnu pohledu široké veřejnosti na postižené spoluobčany. Do projektu je zapojena řada spolupracujících subjektů, které pro cílovou skupinu hráčů zajišťují trénink, materiální a technickou podporu. Spolupracující subjekty získávají dle nabízených a poskytovatelských služeb statusy jako Tréninkové centrum hendikepovaných golfistů, Partnerské hřiště hendikepovaných golfistů nebo Partnerské hřiště reprezentace České golfové asociace hendikepovaných. Hraní golfu umožňuje vrátit do aktivního života i lidi, kteří jsou upoutáni na vozíček. Specializovaný elektrický vozík „paragolfer“ člověka umí vztýčit a ve stoje mu umožnit odpálit míček.

Kolik takových zařízení na českých hřištích je?

V současné době se podle posledních informací u nás doma pohybuje šest „paragolferů“. Dva vozíky jsou v osobním vlastnictví hráčů. Jeden máme zapůjčený od Konta Bariéry do tréninkového centra v Hodkovičkách v Praze, jeden se podařilo zakoupit pro našeho hráče Pavla Bambouska díky charitativní sbírce nadace Dobrý Skutek, další je k dispozici od výrobce

Otto Bock v tréninkovém centru Darovanský dvůr. Poslední speciální vozík mohou využívat zájemci na golfovém hřišti Mstěnice. Majitelé se rozhodli zakoupit ho tam z vlastních prostředků. A zatím poslední sbírka probíhá na našem partnerském hřišti Loreta Pyšely a věříme, že i tam bude brzo k dispozici.

Lze potkat při turnaji na jednom hřišti paragolfistu současně se sportovcem bez hendikepu?

Díky stablefordovému bodování (*dle aktuální herní výkonnosti, pozn. red.*) mohou v jednom flightu (*skupina hráčů, která nastupuje ke hře společně, pozn. red.*) nastoupit profesionál, rekreační hráč a hendikepovaný. A může vyhrát kdokoliv. To se u jiných hendisportů vidí zřídka, pokud vůbec.

Jak vnímáte současný postoj veřejnosti k hendikepovaným lidem v okolí?

Myslím, že u nás stále přetrvává velká rezervovanost ze strany veřejnosti. Nepochybně se od sametové revoluce pohled změnil, ale málokdo si skutečně přizná, že se ve stejné situaci může během okamžiku ocitnout také.

Daří se vám přilákat do svých řad juniory?

Samozřejmě na mládež myslíme a díky našim Golfo-

vým dnům otevřených dveří máme i řadu nových zájemců. Vždyť během posledních dvou akcí v Třeboni a Hluboké nad Vltavou jsme představili golf více než 1500 zdravým i hendikepovaným dětem a mládeži a 400 dospělým. Máme v plánu zapojit žáky Školy pro sluchově postižené v Českých Budějovicích, kteří se již společných akcí zúčastnili a golf jim opravdu šel. Další akce proběhne pro studenty Speciální školy Olgy Havlové v Janských Lázních. Ve spolupráci s golfovým resortem Mladé Buky pro ně připravujeme otevření tréninkového centra pro hendikepované.

V Riu 2016 se golf vrací do rodiny olympijských sportů, na paralympiádě bude ukázkovým sportem. Jak se daří budovat reprezentační tým pro události takového významu?

Věříme, že než se paragolf představí jako plnohodnotný sport na paralympiádě, budeme mít ještě silnější a početnější reprezentační tým. Ten v současnosti čítá deset paragolfistů. Výhled je rok 2020. Samozřejmě budou od roku 2016 probíhat nominační turnaje a bude se sestavovat světový žebříček. Prál bych si, aby bylo Česko co nejpočetněji zastoupeno.

Z jakých zdrojů si reprezentanti hradí přípravu?

Miroslav Lidinský

- Narodil se 23. září 1972.
- Od mládí byl aktivním sportovcem, ať už fotbalistou, lyžařem, parašutistou, plavcem nebo potápěčem.
- V roce 2007 byl těžce zraněn v Afghánistánu při vojenské akci, kde pobýval jako člen speciální jednotky SOG.
- O dva roky později v důsledku zranění podstoupil amputaci levé nohy pod koleno.
- Dnes je členem reprezentace Česka v paragolfu.
- Jde o čtyřnásobného vítěze evropského poháru European Disabled Golf Association v letech 2010 – 2013.
- Dále o vicemistra Evropy v paragolfu 2010.
- Od začátku roku 2012 usedl do křesla prezidenta České golfové asociace hendikepovaných.

Přípravu si bohužel do současné doby hradí každý sám. Do poloviny letošního roku to platilo i pro reprezentační výjezdy. Snad se situace změní a díky našim úspěchům v evropském poháru bude část výjezdů spolufinancována partnery nebo příslušnými státními institucemi.

Jak je na tom český paragolf se zázemím oproti jiným zemím?

Co se týče technického zázemí, je na tom Česká republika stejně jako vyspělé golfové státy. Co se týče přístupu veřejnosti, máme ještě co dohánět. A co se týče podpory státu a financování sportu hendikepovaných, to raději bez komentáře.

Daří se vám rozbořit mýtus, že golf je sportem jen pro bohaté?

Snažíme se o to. Společně s profesionálními hráči jako jsou Marek Nový, Lukáš Tintera, Lukáš Lizánek, Klárka Spilková a dalšími chceme ukázat, že golf je opravdu pro každého. Ať jsem profesionál, rekreační hráč či hendikepovaný. Vždyť roční finanční náročnost golfu je menší, než lyžování nebo dokonce tenis.

V jakém stavu byste jednou rád předával vedení asociace svému nástupci?

V ideálním případě bych si přál, aby byla asociace plně samofinancovatelná, s úspěšným reprezentačním týmem a plně funkčním systémem výuky a podpory nejen hendikepovaným golfistům. A v neposlední řadě s co největší členskou základnou.

Jste smířený s tím, co vám zranění v životě vzalo?

Ano.

Je naopak něco, co vám dalo?

Nový směr, novou výzvu, nové lidi...

Máte ještě nějaký nesplněný golfový sen?

Ano, čekám stále na první Hole in one. Tedy na ránu, kterou zahraji z odpaliště přímo do jamky.

